

Misna slavlja i župni oglasi

Pon. 29. svibnja	18.30 U zahvalu Gospi od Čudesa
Utorak, 30. svibnja	18.30 Misa za Domovinu; + Marijan i Katica Puškarić 19.30 VOJNOVAC: Pobožnost Sv. Anti (11. utorak)
Srijed., 31. svibnja	18.30 + Franjo Rendulić
Četvrtak, 1. lipnja	18.30 + Dragan i Marica Žilić
Petak, 2. lipnja	18.30 + Tonček Kuterovac
Subota 3. lipnja	16 VOJNOVAC: Po nakani (al) 18 CEROVNIK: Vjenčanje: Mario Drašković i Valentina Kirasić 21 SVETIŠTE: Duhovsko bdijenje: Sv Misa u čast Duhu Svetom + Milan Božičević; Mijat, Marija i Jure Bogović
4. lipnja DUHOVI	10 SVETIŠTE: Misa za narod za narod i krštenje - Bruno Šikonja (sin Nenada i Josipe) - Sara Šimić (kći Matije i Kristine) 12 CEROVNIK: + Nikola Luketić 18 VINIČICA: Sv. Misa u povodu Pedesetnice – Duhovi

1. Svibanjske pobožnosti završavamo u srijedu, 31. svibnja te pozivam sve vjeroučenike na zajedničku katehezu u srijedu večer – molitva krunice i misa.

2. ŽIVA KRUNCA – kroz dva kruga ili dva VIJENCA Žice krunice molimo svaki dan svih 20 otajstava Gospine krunice. Tko se želi uključiti i moliti dnevno JEDNO OTAJSTVO tj. Oče naš i deset Zdravo Marija i Slava Ocu neka se javi župniku kako bismo kompletirali i TREĆI VIJENAC Žive krunice povezanih molitelja oko Gospe od Čudesa.

3. LUDBREG – hodočašće obitelji naše Gospičko-senjske biskupije biti će u subotu, 17. lipnja i središte čašćenja Predragocjene Krvi Kristove. Svi koji su zainteresirani, javite se župniku. Cijena puta po osobi je 100 kuna.

4. DAN ŠKOLE „Siniša i Zrinko Rendulić“ Oštarije je u ponedjeljak, 29. svibnja.

5. DUHOVSKO BDIJENJE – biti će u subotu, 3. lipnja u Svetišću u 21 sati.

6. DUHOVE – Svetkovinu Duha Svetoga slavimo na Viničici 4. lipnja u 18 sati.

Meditacija o darovima Duha Svetog: (nepoznati autor)

dar mudrosti - znati odakle nešto dolazi, nije odlučujuća količina znanja

dar znanja - sve pravilno razumjeti, sve vidjeti srcem, Boga spoznati iza svega

dar savjeta - prihvatiti dobar savjet, dati pravilan savjet

dar spoznaje - upoznati sebe i svoje granice

dar jakosti - imati građansku jakost, pa moći plivati protiv struje, ustrajno biti konsekvantan (dosljedan, postojan, vjeran svojim načelima)

dar pobožnosti - biti zahvalan Bogu, imati povjerenja u njega i s njim živjeti

dar straha Božjega – poštivati Božju ljubav prema svakom čovjeku, nepovrijediti je.

Dar od 200 kn za Župu Oštarije ili 150 kn za Župu Cerovnik možete uplatiti:

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

11. UTORAK Sv. Anti Padovanskom: Kadgod te, o jaki zaštitniče sv. Ante, tvoji šticenici pouzdano zazovu nestaje pogibelji. Zato te i ja poniznim srcem pozdravljam i vapim za pomoć protiv svim pogiblima duše i tijela. Budi mi u pomoći i štiti me od vidljivih i nevidljivih neprijatelja, oslobodi nas od kuge, gladi i rata, od suše i oluje, što nas može snaći sada i na čas smrti naše. Amen.

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

28. svibnja 2017. • 7. USKRSNA • God. VIII. • br. 22 (352)

Oče, proslavi Sina svoga!

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu: U ono vrijeme: Isus podiže oči k nebu i progovori: »Oče, došao je čas: proslavi Sina svoga da Sin proslavi tebe i da vlašću koju si mu dao nad svakim tijelom dade život vječni svima koje si mu dao. A ovo je život vječni: da upoznaju tebe, jedinoga istinskog Boga, i koga si poslao – Isusa Krista. Ja tebe proslavih na zemlji dovršivši djelo koje si mi dao izvršiti. A sada ti, Oče, proslavi mene kod sebe onom

slavom koju imadoh kod tebe prije nego li svijeta bilo. Objavio sam ime tvoje ljudima koje si mi dao od svijeta. Tvoji bijahu, a ti ih meni dade i riječ za tvoju sačuvali. Sad upoznaše da je od tebe sve što si mi dao jer riječi koje si mi dao njima predadoh i oni ih primiše i uistinu spoznaše da sam od tebe izišao te povjerovaše da si me ti poslao. Ja za njih molim; ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao jer su tvoji. I sve moje tvoje je, i tvoje moje, i ja se proslavih u njima. Ja više nisam u svijetu, no oni su u svijetu, a ja idem k tebi.« *Riječ Gospodnja (Iv 17,1-11a).*

Duh Sveti – upravo sada

U pop glazbi ima jedna vrsta koja se zove rap. Osobina te vrste je brza izmjena riječi i glazbe. Poput nekog pop broja i danas nas zapljuskuju zastrašujuće vijesti. Vrlo brzo se izmjenjuje: ovdje rat, ondje potres, otmice, masovne prometne nesreće i mnoštvo drugih koje neću ni spominjati. Mislim na situaciju učenika Isusovih prije nego su se otvorili Duhu Isusovu i prošli kroz strah.

U tom strahu zatvorili su vrata i prozore. Vrtili su se oko sebe. I u toj stisci čuju: «Primite Duha Svetoga.» Primite Duha koji će vam odnijeti strah, primite Duha koji će vas izvesti iz vaše tjeskobe, primite Duha koji će učiniti da sve drukčije vidite. Ono što su oni drukčije gledali jest: Uskrsli. Ono što su oni na njemu vidjeli jest želja da se njegova povijest nastavi. Učenici su trebali krenuti iz svoje uskosti u širinu, iz širine u svim svemirskim pravcima, prema svim ljudima. Primite Duha Svetoga i idite po svemu svijetu gdje će slušati vaše propovijedi. Isus je doživio da su njegove propovijedi slušali oni koji su bili na rubu društva. To bi kasnije trebali doživjeti i učenici. Oni bi trebali biti tamo gdje je potreba, a s njima i Duh.

U Jeruzalemu je bilo slično. Bilo je uočljivo: učenici su primili Duha. To je bio doživljaj granica. Petar je to rekao u svojoj propovijedi. Vidjeli smo kako je Isus bio raspet. Skoro smo zaboravili doživljaje s njim. A sada smo ovu tamu napustili, sada može početi navještanje. Navještaj djeluje, svatko čuje apostole na svom jeziku. Zar svaki navještaj ne počima odatle? Onda mogu razumjeti i prihvatiti što onaj Isus u njima može proizvesti i učiniti, po svome Duhu. Sada mogu promatrati svijet i pitati: gdje će danas djelovati Duh Božji? Često se spominje spirala nasilja. A ona vodi u tjesnace napada i obrane. Sve se gleda kao da iza svega stoji napad. I upravo tada molim Duha Svetoga, Duha mira da mi dozvoli vidjeti što dobra ima u protivniku.

„Ne slijedite mene, nego ideale!“

Propovijed biskupa Zdenka na misi proslave Dana Ličko-senjske županije
Gospić-Katedrala, 23. svibnja 2017.

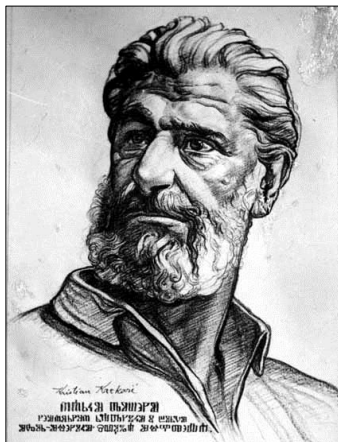
U odlomku iz „Djela Apostolskih“ slušamo jedan mali djelić nevolja koje je proživio apostol Pavao i njegovi pratitelji. Kada apostol Pavao u Drugoj poslanici Korinćanima nabraja sve nevolje kroz koje je prolazio, i što je sve pretrpio, spontano se nameće pitanje: kako je sve to mogao izdržati i preživjeti? Tu je i drugo pitanje jednako teško: zašto Bog dopušta da tako stradava njegov prijatelj, njegov vjerni učenik?

Više od svega ovoga začuđuje snaga koju ima Pavao i drugi učenici u podnošenju svakojakih nedaća. Drugima se zbog toga doimaju kao čudni i nerealni ljudi, ljudi sa nekog drugog planeta. Pisac Djela apostolskih navodi kako su Pavao i Sila prvo bili dobro išibani. Nije to bilo neko bezazleno šibanje kako se prije davalo djeci. Ostavljalo je to šibanje trajnije ožiljke. Pavao i Sila su išibani, a potom su bačeni u najgori dio tamnice, i k tome još svezanih nogu za klade da se ne mogu niti micati. No, ono što je od svega najčudnije jest da su njih dvojica oko ponoći počeli glasno moliti i pjevati svete pjesme. Pisac veli samo da su ih drugi uznici slušali. Slušali su ih i zasigurno su se čudili i, kako mi kažemo, križali su se i lijevom i desnom, u smislu kako je tim ljudima u ovakvom stanju do pjesme. Što su tada mislili o njima nije baš teško pogoditi.

Istina, ljudski gledano, njihovo ponašanje nije normalno. To su stanja u kojima je normalno da čovjek jeca i plače, a ne da pjeva. Ali nije lako razumjeti što sve Bog proizvodi u nutrinu čovjeka koji ima pouzdanje u Boga u nemogućim situacijama. Ponašanje Pavla i Sile nije uzrokovano ljudskim snagama, nego Božjim. Njih dvojica nisu molili i pjevali Bogu zato što su znali da će se dogoditi potres, da će s njih pasti okovi, ka će se vrata tamnice otvoriti. Oni su jednostavno imali pouzdanje u Boga, sigurnost da nisu ostavljeni od Boga, a što će Bog dopustiti ili što će učiniti, oni nisu mogli znati.

Nakon čudesnog događaja, stražari su bili sigurni da se to nije dogodilo samo od sebe, nego posebnim intervantom moćnog božanstva koje oni ne poznaju. Taj događaj je bio poziv ovim ljudima da uzvjeruju. Oni se tada ponizno obraćaju Pavli i Sili sa pitanjem: „Što mi je činiti da se spasim“. Jednom je i Pavao postavio to isto pitanje kada ga je Gospodin srušio sa konja, nakon čega se obratio. Ovo je zasigurno temeljno pitanje koje bi trebao postaviti svatko od nas u svom vlastitom srcu: „Gospodine, što mi je činiti da se spasim?“ Ne trebamo čekati neke životne nedaće da bismo si postavili takvo pitanje, postavimo ga si na vrijeme. Bog nas poziva da to učinimo još danas. Ovo je i glavna poruka Božje riječi danas upućena svima nama.

U današnjem misnom slavlju molimo posebno za našu Županiju koja slavi svoj dan, a to je **rodendan oca domovine dr. Ante Starčevića**, sina našeg podneblja. Ponosni

smo da je jedan takav velikan našega naroda rođen na ovoj našoj ličkoj grudi, da je sazdan od ove naše zemlje. Zahvaljujemo Bogu da smo imali jednog takvog čovjeka. Ali, on nama nije danas samo lik s kojim se ponosimo, nego prije svega lik na kojemu se nadahnjujemo kada je u pitanju naša ljubav i naša zauzetost za izgradnju naše slobodne i neovisne domovine o kojoj je on samo sanjao. Živio je u teškim vremenima povijesti našega naroda. Zauzimao se maksimalno za narodnu slobodu i neovisnost, ali u tim kompleksnim političkim okolnostima nije bilo nimalo lako naći pravi put. Trebalo je igrati različite političke igre između većih sila od kojih smo kao narod bili posve uvjetovani.

U takvim okolnostima, traženje puta slobode često je bilo i lutanje, često se slijedilo tragove koji nisu vodili pravome cilju. I dr. Starčević je često plivao u tim neizvjesnostima. Međutim, ono najbitnije jest to da je iskreno tražio samo dobro naroda, ne svoje osobno. Da je tražio svoje osobne interese mogao se vrlo dobro snaći i imati miran i komotan život. No, on je sve poduzeo da narod učini svjesnim vrijednostima slobode i neovisnosti, i da se isplati podnijeti sve žrtve za te ideale.

Tako se i obraća narodu govoreći: „**Najstrašnije su vam riječi da ćete mene slijediti. To ne! Ako trebate goniča tražite ga sebi negdje drugdje. Ja niti koga vodim niti gonim. Ovo je baš glavna nesreća Hrvata, da se drže ljudi, a ne načela i programa. Zato je ovaj narod tako često izdan i prevaren, i vazda mu stvari drugačije ispadaju nego li je on očekivao ... Mi ćemo jedan za drugim u zemlju, a program i narod trebaju živjeti. Ja ne držim ni izdaleka do svojih nazora koliko vi, nego razmišljam kako mogu i kažem iskreno kako znam. Tako trebamo svi raditi. Kada se mišljenja obrežu i izbistre: držimo se onoga koje je najbolje, i najpogodnije za sav narod. Tako ću biti ja s vama i vi sa mnom: svi ćemo biti jedno za dobro domovine**“.

On ne traži da se **njega slijedi nego ideale**. Do ideala se dolazi zajedničkim razmišljanjem i vrednovanjem. On će ustvrditi da mi kao narod imamo dvije mane koje su izvor svih naših nesreća, a jedna od tih je: „**Mi svakom vjerujemo bez da promišljamo**.“ Ovdje on ne sugerira da imamo nepovjerenje jedni prema drugima, nego da ne vjerujemo naslijepo. On želi da se kroz argumentiranu diskusiju iskristaliziraju najbolja rješenja za sav narod. Ovo je itekako mudro, jer ovo zahtjeva od svih da razmišljaju i traže, a ne samo da slušaju i slijede. Kada bi bilo više dijaloga, gdje u prvom planu nisu osobni, nego narodni interesi, napredak ne bi mogao izostati.

Kod Starčevića stalno odzvanja ono što je, kako veli, „najbolje i najpogodnije za sav narod“. Tu je i njegov veliki vapaj, uvijek aktualan, a danas posebno: „**biti svi jedno za dobro domovine**“. Na drugom mjestu veli da je „**svaki sin domovine dužan služiti svome narodu i primiti svako mjesto koje odgovara njegovim sposobnostima, i na kojem može domovini kakvo dobro iskazati**“. Naglasak je na „**primiti ono što odgovara sposobnostima**“, a ne podobnostima, a cilj je uvijek opće dobro.

Ovo su pravi ideali. Kako bi bilo dobro da svi imamo u srcu ovakve ideale! Napredak bi sigurno bio veći, a solidarnosti ne bi uzmanjkalo. Neka ove želje oca Domovine, sina naše Like, zažive i zasjaju najjače u našoj, odnosno, njegovoj Županiji, i bace svoj bljesak na cijelu Domovinu, da budemo više „svi jedno za dobro Domovine“. Neka nam dragi Bog svima u tome pomogne, a napose onima koji su najodgovorniji za Županiju, njezin napredak i njezino blagostanje.

